

DE KLEDING VAN DE HOGEPRIESTER (4) – Witte rok vol oogjes HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in Deel 4 van onze studie over de kleding van de Israëlitische hogepriester, die diende in de oud-testamentische Tabernakel, wil ik met u de zogenaamde witte rok vol oogjes behandelen.

Het eerste kledingstuk dat aan de orde kwam, was de efod (Deel 2). Deze verwees naar de kruiswandel van Jezus. Vervolgens kwam in Deel 3 de blauwe mantel van de efod aan de orde, een heenwijzing naar de Opstanding van Jezus uit de dood.

Omdat Jezus' leven specifiek wordt gekenmerkt door drie geweldige feiten, namelijk Zijn Kruisdood, Zijn Opstanding en Zijn Hemelvaart, ligt het voor de hand dat de witte rok vol oogjes juist naar Zijn Hemelvaart verwijst. We zullen in het verloop van dit deel ontdekken, dat de bijbel inderdaad voldoende aanwijzingen geeft voor de juistheid van deze conclusie.

Gods uiterst summiere voorschrift voor de vervaardiging van de witte rok van de hogepriester vinden we in Ex. 28:4a, 39a – *“Dit nu zijn de klederen, die zij maken zullen:, en een rok vol oogjes,, Gij zult ook een rok vol oogjes maken, van fijn linnen;,”*

Beide schriftgedeelten spreken niet over de kleur van de rok. Algemeen wordt echter door bijbelonderzoekers aangenomen, dat de kleur van de rok wit was. Omdat Ex. 28:2 ons leert dat de kleding van de hogepriester tot heerlijkheid en tot sieraad moest zijn, mogen we aannemen dat ook dit kledingstuk werkelijk prachtig moet zijn geweest, gemaakt van de allerfijnste kwaliteit linnen. Dit kledingstuk, in het Hebreeuws een *“ke'tonet”* (כְּתוֹנֶת), was een onderkleed, een lang, hemdgelijkend gewaad. Het woord *“ke'tonet”* (כְּתוֹנֶת) is afkomstig van een werkwoord met de betekenis van *“bedekken”*. Het lichaam werd ermee bedekt, zij het dat de hogepriester wel een linnen onderbroek droeg tot *“bedekking van het vlees der schaamte”* (Ex. 28:42). Dit leert ons dat de heilige en heerlijke kledij van de (hoge)priester nooit op het naakte lichaam als schaduwbeeld van *“het vlees”*, de oude en zondige natuur, mocht worden gedragen. Met andere woorden, heilige, geestelijke kleding kan pas worden gedragen wanneer wij ophouden te wandelen in onze oude natuur.

In Lev. 16, dat handelt over de belangrijkste taak van de Israëlitische hogepriester, namelijk het doen van verzoening voor zichzelf en het volk van Israël op de grote Verzoendag, vinden we de belangrijkste aanwijzing voor de geestelijke betekenis van de witte rok vol oogjes. We lezen namelijk dat de hogepriester slechts gekleed in zijn witte rok het Allerheiligdom moest betreden. **Hij droeg dus niet zijn blauwe mantel en ook niet zijn efod.**

Zoals u weet was het Allerheiligdom de plaats waar God troonde en woonde temidden van Zijn Volk. Concreet troonde Hij op het gouden Verzoendeksel van de Arke des Verbonds in het Allerheiligdom. Deze plaats was zo heilig dat niemand van het volk, ook niet de priesters, het Allerheiligdom mocht betreden. Slechts éénmaal per jaar, namelijk op de grote Verzoendag, mocht alleen de hogepriester het Allerheiligdom achter het Voorhangsel binnenkomen teneinde verzoening te doen.

Lev. 16:2-4 – *“De HEERE dan zeide tot Mozes: Spreek tot uw broeder Aäron, dat hij niet te allen tijde ga in het heilige, binnen den voorhang, voor het verzoendeksel, dat op de ark is, opdat hij niet sterve; want Ik verschijn in een wolk op het verzoendeksel. Hiermede zal Aäron in het heilige gaan: met een var, een jong rund ten zondoffer, en een ram ten brandoffer. Hij zal den heiligen linnen rok aandoen, en een linnen onderbroek zal aan zijn vlees zijn, en met een linnen gordel zal hij zich gorden, en met een linnen hoed bedekken; dit zijn heilige klederen; daarom zal hij zijn vlees met water baden, als hij ze zal aandoen.”*

In Deel 1 van deze studie ontdekten we middels vele schriftgedeelten, dat onze Heiland, de Here Jezus Christus, de functie en de taak van de oud-testamentische hogepriester heeft overgenomen. Hij is voor eeuwig onze nieuwe Hogepriester! Leest u dit nog eens door! Toen Jezus voor ons stierf, scheurde het Voorhangsel in de tempel en opende Hij voor ons een

verse en een levende weg naar de troon van God de Vader in het Allerheiligdom, zodat wij daar voor altijd en eeuwig gemeenschap met Hem kunnen hebben.

Hebr. 4:14 – *“Dewijl wij dan een groten Hogepriester hebben, Die door de hemelen doorgaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zo laat ons deze belijdenis vasthouden.”*

Leest u ook Luk. 23:45; Hebr. 4:14-16; 10:19-22.

Het geweldige voorrecht van hereniging met God de Vader werd ons uit onbegrijpelijke genade mogelijk gemaakt door het Kruisoffer van Jezus en Zijn Opstanding uit de dood.

Hebr. 9:7,11-12 – *“Maar in den tweeden tabernakel ging alleen de hogepriester, eenmaal des jaars, niet zonder bloed, hetwelk hij offerde voor zichzelf en voor des volks misdaden. Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakten tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende.”*

Leest u bijvoorbeeld ook nog Hebr. 2:14-18; 5:7-9.

De vraag doet zich nu voor, waarom juist op de allerbelangrijkste dag in de Joodse godsdienst, namelijk op de grote Verzoendag, de Israëlitische hogepriester **niet** in schitterend vol hogepriesterlijk ornaat het Allerheiligdom binnenging, maar slechts gekleed was in z'n onderkleed, de witte rok vol oogjes.

Toen Jezus ten hemel voer, broeders en zusters, om Zijn plaats als onze Hogepriester aan de rechterhand van God in het hemelse Allerheiligdom in te nemen, toen had Hij het aardse deel van Zijn taak volbracht (Joh. 19:30). Hij was voor ons gestorven aan het kruis en Hij had satan en horden van demonen definitief verslagen (Col. 2:14-15). Hij had de dood en het dodenrijk overwonnen en de gevangenen vrij naar huis laten gaan en Hij was uit het graf opgestaan. Met andere woorden, nu kon Jezus de efod (kruiswandel) en de blauwe mantel (Opstanding) afleggen. Zijn aardse werk was beëindigd en dus was de symboliek van deze kledingstukken in Zijn leven niet meer nodig. Als de nieuwe, volmaakte Hogepriester wandelt Hij nu, gekleed in Zijn schitterend (witte) kledij, in de eeuwige heerlijkheid van de hemel. Zo schitterend, dat wij Zijn aanblik zelfs niet eens zouden kunnen verdragen (Openb. 1:12-18).

Ja, God wilde dat de oud-testamentische, Israëlitische hogepriester z'n efod en blauwe mantel zou afleggen om slechts gekleed in de witte rok het Allerheiligdom binnen te gaan. Zijn witte rok is een geestelijke verwijzing naar de verheerlijking van Jezus bij Zijn Hemelvaart. Oh, wat een machtig schaduwbeeld heeft God toch weer in Zijn Woord verborgen!

Ziet u daarom toch op Jezus. Hij stierf voor ons en stond op uit het graf. Hij leeft en vervult met verve Zijn taak als onze Hogepriester in de hemel. Blijf toch niet bij het kruis, maar laat u door Hem naar het Allerheiligdom voeren om daar voortdurend met God heerlijke gemeenschap te ervaren.

In Mark. 16:19; Luk. 24:50-51 en Hand. 2:9-10, de schriftgedeelten over Jezus' Hemelvaart, staat overigens niet vermeld in welke kledij Hij ten hemel voer. Vast staat in ieder geval, dat Hij Zijn mooie opperkleed, de uit één stuk geweven rok zonder naad (beeld van de blauwe mantel), niet meer bezat. Immers, de soldaten hadden die afgepakt en verloot (Joh. 19:23-24). Maar tóch leert de bijbel ons wel concreet over de kleding, die Jezus in de hemel draagt. We lazen reeds Openb. 1:12-18. Zo lezen we in Luk. 8:28-31 het volgende: *“En het geschiedde, omtrent acht dagen na deze woorden, dat Hij medenam Petrus, en Johannes, en Jakobus, en klom op den berg, om te bidden. En als Hij bad, werd de gedaante Zijns aangezichts veranderd, en Zijn kleding wit en zeer blinkende. En ziet, twee mannen spraken met Hem, welke waren Mozes en Elias. Dewelke, gezien zijnde in heerlijkheid, zeiden Zijn uitgang, dien Hij zoude volbrengen te Jeruzalem.”*

Onze geliefde Heiland beklom samen met Zijn meest nabije discipelen een berg om te bidden. Terwijl Jezus bad, werd Hij geheel veranderd tot heerlijkheid en Zijn kleding werd

blinkend wit. Jezus had een ontmoeting met Mozes en Elia, die Hem informeerden over Zijn zogenaamde uitgang in Jeruzalem. Het woord “*uitgang*” is in dit verband geen alledaags nederlands meer, want de Griekse grondtekst spreekt van “*exodos*”. En dit betekent letterlijk “*vertrek, uitgaan*”, maar figuurlijk “*uit het leven uitgaan, overlijden*”.

Ik ben er van overtuigd, dat Mozes en Elia niet slechts met Jezus spraken over Zijn aanstaande overlijden, maar óók over Zijn Opstanding en Hemelvaart. Want voor een kort moment werd zichtbaar Wie Jezus was. Hij was niet enkel Mens, maar ook Gods Zoon. Ja, Hij was ook God, het vleesgeworden levende Woord, Die alles in Zijn handen houdt en heeft en alle dingen draagt door Zijn krachtige Woord (Hebr. 1:3; Col. 1:17). Hij regeert en bepaalt. Jezus wist dat Hij spoedig in de hemel zou arriveren om daar Zijn taak als onze volmaakte Hogepriester op Zich te nemen en Zijn blinkend witte kledij was daar het bewijs van.

Broeders en zusters, er is nog één punt met betrekking tot de witte rok vol oogjes dat niet onbesproken mag blijven, namelijk de (vermeende) betekenis van de oogjes.

De Statenvertaling van de bijbel spreekt over een rok vol zogenaamde oogjes. De standaard uitleg is dan, dat Jezus als Hogepriester de hemel binnenging en daar gekleed is in de witte rok vol oogjes. De oogjes zouden wijzen op het feit, dat Hij vanuit de hemel álles ziet.

Wel, dat is natuurlijk ook zo! Jezus' ogen zijn als vlammen vuur (Openb. 1:14b – “.....; *en Zijn ogen gelijk een vlam vuurs*”). Zijn ogen zien en doorgronden alles. Niets ontgaat Hem. Als Hogepriester ziet Hij naar ál Gods kinderen op aarde. Hij bidt voortdurend voor hen en helpt hen in al hun verzoeken (Hebr. 2:18; 7:25). Dit zien van Jezus geschiedt door de Heilige Geest, Welke in ons midden aanwezig is als Zijn Plaatsvervanger op aarde. Jezus ziet met de ogen van Gods Geest, Wiens Licht álles openbaart (Openb. 4:5; 5:6b; Zach. 3:9; 4:10). En met álles bedoel ik ook álles! Jezus ziet Zijn kinderen, maar ook de andere, ongelovige mensen, die Hem verwerpen of die het allemaal niet zo nauw nemen. De koning in Jezus' gelijkenis over de koninklijke bruiloft zag immers in de volle bruiloftszaal toch ook haarfijn die ene man, die geen bruiloftskleed aanhad (Matt. 22:11-13).

Op zichzelf is het dus absoluut de waarheid, dat Jezus alles ziet!

De Hebreeuwse grondtekst spreekt echter niet over een “*rok vol oogjes*”! De Hebreeuwse tekst spreekt van een “*ke'tonet tasjbeets*” (כתנת תשביץ), dat wil zeggen, een “*onderkleed met in ruitpatronen (vierkante) ingeweven of geborduurde vakjes*”. Ook de woordstam geeft geen aanwijzing tot een andere of diepere geestelijke betekenis. Het is daarom goed om de juiste verklaring aan de Heer over te laten.

Maar toen ik in het gebed dit zo overdacht, gaf naar ik meen Gods Geest de volgende zin in mijn gedachten: “*Jeruzalem zal dorpsgewijs bewoond worden*”.

Deze zin komt uit het schriftvers Zach. 2:4 – “*En hij zeide tot hem: Loop, spreek dezen jongeling aan, zeggende: Jeruzalem zal dorpsgewijs bewoond worden, vanwege de veelheid der mensen en der beesten, die in het midden derzelve wezen zal.*”

En ik vroeg mij vervolgens af of die vierkante vakjes misschien duiden op al die dorpen. Het Nieuwe Jeruzalem zal een geweldig grote, vierkante stad zijn (Openb. 21:16), bewoond door miljoenen en nog eens miljoenen wedergeboren kinderen Gods. Dit Nieuwe Jeruzalem is de Bruid van Christus. Haar inwoners zullen, net zoals Jezus, eveneens een glorieuze hemelvaart meemaken, zoals we in 1 Thess. 4:14-17 kunnen lezen. En dan zullen zij in het huwelijk treden met de wondervolle Hemelbruidegom en een nieuwe woning in het Nieuwe Jeruzalem betrekken (Joh. 14:1-3). Een vierkante miljoenenstad die in talloze dorpen zal worden verdeeld! Omdat een dorp een leefgemeenschap is met maximaal enkele duizenden inwoners, zullen er duizenden van die dorpen zijn.

Broeders en zusters, zou het daarom niet zo kunnen zijn, dat de witte rok vol oogjes, naast het wijzen op Jezus' Hemelvaart, tevens duidt op de hemelvaart van alle kinderen Gods, die dorpsgewijs zullen mogen wonen in het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid?

Moge onze lieve Heiland, Heer en Hemelbruidegom u en mij deze week zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)